

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Et Brud

Citation: Brandes, Edvard: "Et Brud", i Brandes, Edvard: *Et Brud*, P. G. Philipsens Forlag, 1885, s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_11-shoot-idm140278137638736/facsimile.pdf (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Et Brud

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

REIMERT

ser fast paa ham og tier lidt.

Dog denne Grund har jeg allerede glemt. Livet har lært mig at indordne Skuffelser under det Selvfølgelige.

Saa er der Elisabeths Ungdom. Hun fylder idag sytten Aar. Hun har fra Barndommen af været et sart Væsen, som alting gjorde altfor stærkt Indtryk paa. Muligvis er det blot en lidet kraftig Konstitution — muligvis lider hun af en Hjærtedefj. Hun er næppe udvokset, fintbygget -- ganske paa Overgang fra Barn til Jomfru. Hun er ingen moden Kvinde; stærke erotiske Rørelser vil enervere og oprive hende, et ægteskabeligt Samliv virke ødelæggende paa hende. Dette Barn som Moder — hun vil maaske tage Skade for hele sit Liv.

HERNING.

Netop dette, at Elisabeth staar i Overgangen fra Barn til Jomfru — gør hende saa dyrebar for mig. Hvem vilde ikke elske denne barnlige Renhed! Og tro mig, Dr. Reimert, jeg skal sandelig vogte over hende. Er hun sart og skrøbelig, skal hun finde den kærligste og omhyggeligste Husbond i mig.

REIMERT

ser paa ham som far og tvinger sig.

Min tredje Grund er endelig De. De synes mig ingen god Mand for en ganske ung Pige.

Jeg kender naturligvis kun lidt til Dem — gennem Omtale og det første Indtryk, jeg har faaet. Men jeg tror ikke paa, at De er den Mand, som kan gøre min Datter lykkelig.

HERNING.

Og hvortil støtter De den Tro?

REIMERT.

Fordi De hverken kan eller vil forstaa hende. Fordi De hører til de mange, som kræver ganske bestemte Egenskaber af en Kvinde, saadanne som tilsammen danner et tomt og umenneskeligt Ideal. De udtyster den halve Del af Menneskenaturen for at oppuste den anden uforholdsmæssigt. De trækker fra og lægger til efter Forgødtbefindende, fordrende det samme af alle disse saa forskelligt skabte unge Væsener.

De vil ved Deres Karakter og Anskuelser beskære den Smule Ungdom og Glæde, som Elisabeth efter al Rimelighed turde vente i sit Liv. Verden staar hende aaben. Hun havde nu en Række Aar til at modtage og nyde alt, hvad skønt og godt Mennesker har skabt. De vil lukke af for hende og gemme hende langt fra Verden.

Deres Præstegaard er Klostret for hende. Indenfor dens snævre Vægge vil intet friskt og sundt spire i hendes Sjæl. Og Dagene vil drysse ned, ensformige, tomme og triste, over dette Barndom — fra Ungdom til Alderdom.